

KÉPMÁS ÉS TÉR

A 20. század emberének képmása, e képmás pszichikai és etikai tartalma, ahogy maga a térfelfogás is, a modernizmus évtizedei alatt permanensen és gyökeresen megváltozott. A 80-as évek művészetében megjelent egy újszerűen érzelmes, radikálisan 'testi', provokatívan érzéki képmás típus, melyben az Ego tudatosan egy kultúrtörténeti pillanat – és egy társadalmi szituáció – megtestesítőjeként, kulturális és művészettörténeti utalások fókuszában formálódik meg. A kép újszerű, felfokozott érzékisége az általános érvényű, elvont modell helyett az individuális képmás kulturális és pszichikai telítettségét állítja előtérbe. A kiállításon szereplő művek egyik csoportja ezt a problémát reprezentálja.

A tér a 80-as évek művészetében nem az elanyagtalánított, helytől és időtől, korszaktól és történelemtől függetlenített, 'tisztá' és személytelen modellben jelenik meg, hanem a stílustörténeti vonatkozások eklektikus rendszerében, ahol az egymással provokatív kapcsolatba állított emblémák és jelképek, jelképi értékű formák, töredékek a művészetszemléleti rétegek egymásracsúszását, a mögöttük lévő világ-szemléleti modellek egymásbaáramlását demonstrálják. Maga a kultúrtörténet válik e 'kulturális kollázs' alapanyagává. A kiállítás műveinek másik csoportja a térszemlélet és térábrázolás új lehetőségeit, a térnek 'kulturális térként', 'helyszíneként' való értelmezését reprezentálja.

HEGYI Lóránd

FACE AND SPACE

The image of 20th century man, the psychical and ethical contents, and the concept about space as well, permanently and basically changed during the decades of modernism. An originally sentimental, radically 'bodily', provocatively sensual type of the portrait appeared in the art of the 80ies, wherein the Ego has become the symbol of a cultural historical moment – and that of a social situation –, taking shape in the focus of cultural and art historical references. Instead of the original and intensified sensuality of the picture and the abstract model, it highlights the cultural and psychical fulfilness of the portrait. A part of the art works on display represents this problem.

Space, in the art of the 80ies, does not appear in a 'clear' and impersonal model, i. e. independent of material, place and time, age and history, but in the eclectic system of references of history of styles, where the emblems and symbols, symbolic forms and fragments, that are set into a provocative relation, demonstrate the overlap of the layers of attitudes of art, and the models of world conception behind them. The cultural history itself becomes the basis of this 'cultural collage'.

The other group of the exhibited works represent the new possibilities of space concept and space representation, the interpretation of space as a 'cultural space' and 'spot'.

Lóránd HEGYI

KÉPMÁS ÉS TÉR ● FACE AND SPACE

- Kiállítás koncepció ● Exhibition concept: Lóránd HEGYI
Szervezés, rendezés ● Organization, mounting: Lóránd HEGYI, Sándor PINCZEHELYI
Katalógus terv ● Catalogue design: Sándor PINCZEHELYI
Megnyitó ● Opening speech: Lóránd HEGYI
Résztevők ● Participants: BAK Imre
BIRKÁS Ákos
FEHÉR László
HALÁSZ Károly
HENCZE Tamás
KELEMEN Károly
KLIMÓ Károly
KONCZ András
PINCZEHELYI Sándor
SOÓS Tamás
TROMBITÁS Tamás
ZÁBORSZKY Gábor

Pécs Gallery, 21 April – 20 May 1989
Pécsi Galéria, 1989. április 21 – május 20.